23/09/2021

Bristol | Copiii născuţi printre străini învaţă să trăiască şi să simtă româneşte la Şcoala Bucuriei



Departe de casă, pentru copiii români născuţi printre străini, de cele mai multe ori, Biserica este singurul loc unde pot învăţa să trăiască şi să simtă româneşte. Mai mult, şcolile parohiale sunt o şansă pentru copiii care nu au cunoscut România să o descopere şi să o iubească.

Comunitatea din Bristol nu face notă discordantă, deoarece păstrează vie identitatea românească la sute de km distanţă de ţara mamă. Câţiva români din parohie au reuşit să facă din şcoala parohială, intitulată sugestiv Şcoala Bucuriei, un izvor prin care „curge credinţa străbună către generaţiile următoare”.

„De aici a pornit şi dorinţa noastră de a mărturisi celor pe care i-am născut pe pământ străin, şi cărora am vrut neapărat să le spunem câteva lucruri despre noi, cei care ne îndărătnicim să credem că numai trăind şi simţind româneşte, cu tot ce

implică aceasta, de la port, tradiţie şi mai ales credinţă, putem sa mai fim cineva, într-o lume în care dizolvarea lui eu – chip al Creatorului în noi-toţi la fel, este la mare cinste”, spune părintele paroh Ioan Claudiu Moldovan.

El precizează că obiectivul şcolii parohiale a fost, încă de la început, acela de a „extinde oportunitatile copiilor în a descoperi cultura, obiceiurile şi valorile româneşti, dar mai ales acela de a menţine în copii un echilibru sufletesc prin insuflarea credinţei în Dumnezeu”.

2018: Anul Bucuriei
Şcoala duminicală a prins contur în anul 2018. La început, după Sfânta Liturghie, copiii se strângeau într-o încăpere în proximitatea bisericii, şi sub îndrumarea învăţătoarei Emanuela Avram, participau la diferite activităţi prin care descopereau limba şi tradiţiile româneşti. Erau citite istorioare folclorice, istorice, diferite poezii etc.

„Am început cu un program pilot, în toamna anului 2018, la care s-au înscris 15 copii, îndrumaţi de trei voluntari activi, sustinuţi de alţi câţiva voluntari care puteau participa doar sporadic. Copiii au fost împărţiţi în două grupe de vârstă şi participau la două ateliere distincte: Meşteşuguri şi Comunicare. Atelierele aveau loc în doua încăperi mai mici pe care biserica noastră le avea la dispoziţie şi se desfăşurau de două ori pe lună, sâmbăta, între orele 13:00 -15:00”.
Activităţile au făcut ca numărul copiilor să se dubleze în câteva luni, iar şcoala s-a mutat într-un spaţiu nou, precizează părintele.

„În februarie 2019, la atelierele Şcolii Bucuriei erau înscrisi un număr de 34 de copiii cu vârste cuprinse între 5 şi 13 ani, iar numărul voluntarilor care se ocupau de aceste ateliere crescuse la cincisprezece”.

Toate cheltuielile „Şcolii Bucuriei”: chiria, resursele şi materialele didactice folosite la ateliere, sunt plătite din fonduri proprii. Nu este uşor, mai ales în diaspora.

„Lucrările pe care copiii le fac în cadrul atelierelor sunt expuse în biserică şi pot fi cumpărate de părinţi sau credincioşii din parohie, în schimbul unor donaţii care ne ajută să susţinem mai departe activităţile”, precizează Părintele Ioan Claudiu Moldovan.

În prezent, activităţile se desfăşoară tot de două ori pe lună, însă programul a fost extins la trei ore. În timp a fost adăugat şi atelierul „Trăim şi simţim româneşte”.

„Dorim pentru copiii din diaspora să simtă şi să trăiască româneşte”, spune părintele Ioan.

„Activităţile acestui atelier sunt şi ele destul de diverse, precum cartografierea României la scara mare pe pânză şi folosirea hărţii în activităţile şcolii, pregătirea unor activităţi de 1 Decembrie etc. Tot în cadrul acestui atelier, se desfăşoară activităţi interactive de învăţare şi consolidare a limbii române. La sfârşitul anului şcolar, în 2019, copiii au învăţat şi jucat o piesă de teatru creştin, Cele zece fecioare, care a fost apoi prezentată de copii în biserică”.

„Sămânţa din Parabola semănătorului
Parohul din Bristol numeşte activităţile desfăşurate în cadrul „Şcolii Bucuriei” sămânţa din Parabola Semănătorului, pe care împreună, clerul şi credincioşii, se străduiesc să o arunce în pământul cel bun şi astfel sa aducă roadă însutit.

„Noi conştientizăm că suntem chemaţi să lucrăm ogorul, adică sufletul celor mici, pentru a le face vase alese şi izvoare nesecate, prin care sa curgă credinţa străbună şi către generaţiile următoare, chiar aici în diaspora. Concret, tot ceea ce învaţă copiii în şcolile laice, preponderant promotoare a secularismului şi progresismului, creează un dezechilibru major în formarea celor mici”.

Un alt aspect important este legătura care se realizează între preot şi copii, în afara slujirii. „Mulţi dintre ei au început sa folosească oportunitatea de vorbi cu preotul despre problemele cu care se confruntă” spune părintele, „unii contactându-mă telefonic sau prin mesaje, atunci când au vreo nelămurire”.
„Şcoala Bucuriei” crează premizele unor noi forme de promovare a valorilor creştine, culturale şi a tradiţiilor noastre.

„Nădăjduim ca în jurul Bisericii şi cu ajutorul acestor activităţi sa putem păstra identitatea noastră de creştini ortodocşi români într-un spaţiu geografic şi cultural străin nouă, promovând aceasta apartenenţă ca pe un privilegiu unic prin care ne identificăm în lume”.

Atelierele organizate la Parohia din Bristol au reprezentat o şansă şi o binecuvântare şi pentru voluntari. „Am astfel ocazia de a-mi continua activitatea didactică pe care am început-o în ţară şi de care m-am bucurat timp de 14 ani”, spune Gabriela Stoica, coordonatoarea atelierului „Trăim şi simţim româneşte”.

„Provocarea de a găsi o cale prin care copiii români, născuţi şi crescuţi în Anglia, sa aibă contact cu valorile, cultura şi credinţa strămoşească nu este usoară, însă ne aduce satisfacţii enorme atunci când vedem că ceea ce facem noi are răsunet în

inimile lor”



îi are ca











Foto credit: Parohia Bristol

basilica.ro